

Jeg tror da, man uden Betænkning kan sige, at det, der brast i 1914, var hele den Forestilling, hvorpaa Ordningen af 1909 var bygget op i de foregaaende Aar. Jeg ved nok, at de, der var seende og forstod dette i Dagene omkring den 5. August, fik Skæl for Øjnene igen, da der var gaaet nogle Dage og de havde haft Lejlighed til at tænke over, hvad der muligt nu skulde tilvejebringes, hvis de kunde fremdrive denne Tilvejebringelse af et betydeligt Militærvæsens Udvikling i Danmark.

Men her vender det ærede Medlem, der dog vel ikke kan benægte den Kendsgerning, at hele Militærordningen af 1909 viste sig magtesløs i 1914, sig til mig og siger: „Ja, men De administrerede jo den Ordning“, og det er jo det Slagord, hvorunder et Par Valgkampe har været ført, og hvorunder der vel vil blive ført nogle Valgkampe og Diskussioner endnu her i Danmark. Ja, vi administrerede Ordningen af 1909, fordi det var det Redskab, der stod til vor Raadighed til Gennemførelse af den Neutralitetsbevogtning, som vi for vort Vedkommende anser for fornøden, og fordi der ikke var nogen som helst Mulighed for paa det Tidspunkt at forvandle den Ordning, vi havde.

Ja men, siger det ærede Medlem, fra radikal Side havde man sagt, at der skulde ikke skydes, og alligevel indrettede den daværende Forsvarsminister sig paa at tilvejebringe flere Kanoner, Patroner og alt saadant noget; hvad skulde det til alt sammen, hvis man ikke i nogen Situation maatte skyde? Dertil vil jeg sige, at alt dette om, at der ikke skulde skydes, at vort Militærvæsen overhovedet ikke skulde bruges i nogen som helst Situation overfor en Neutralitetskrænkelse, er en fuldkommen fri Fantasi og ren Opdigtning af vore ærede Modstandere. Vi har ikke sagt det. Vi erkender, at der for de militære Kræfter kan komme til at foreligge den Opgave at anvende Magt, ganske som dette kan komme til at foreligge for Politiet overfor Lovbrydere indenfor den enkelte Stat. Jeg ved ikke, om jeg maa føje til, til Glæde for de to ærede Partier, at jeg kan ikke forstaa andet end, at Socialdemokratiet fuldt ud deler den Opfattelse. Der er ingen af os, der noget Øjeblik tænkte paa at indrette sig med en Flaade, forsyne sig med Kanoner og Geværer, og hvad der ellers hører til, og sige: I maa aldrig bruge noget af det.

Jeg tror, at naar man vil angribe sin Modstander, gør man sig Opgaven for let, naar man stiller saadanne Paastande op og

derpaa sejrrikt bestræber sig paa at ned-sable disse. Hele den Opfattelse af vor Fremgangsmaade og Tankegang kan kun tilvejebringes inde i vore ærede Modstanderes Hjerne paa en bestemt Maade, nemlig derved, at de, naar de ser paa vore Udtalelser, tager for deres Øjne de Brillen, som Partiet Venstres, som det konservative Folkpartis Valgbøger er, og med disse Brillen ser de saadanne Paastande fra vor Side; andetsteds findes de ikke end i de Glas, de sætter mellem sig selv og Kendsgerningerne.

Det, vi derimod har hævdet og hævdet atter og atter under mangfoldige Diskussioner, er, at under krigerske Forhold mellem andre Magter maa Neutralitetskrænkelser imødegaaes med de til Raadighed staaende Midler. Det sagde vi i 1909, det sagde vi i 1914; vi sagde det i Erklæringer overfor Rigsdagen og i Erklæringer overfor Folket, og vi redegjorde i lukkede Møder nærmere for vor Opfattelse af hele Stillingen i den Henseende. Men dette betyder ingenting, at vi tænker os den Mulighed at optage en Krig, en Kamp af krigsmæssig Karakter overfor et Stormagtsangreb; thi dertil har Danmark ikke Midlerne, ikke efter vor Ordning, og heller ikke efter de Herrers Forslag vilde Danmark kunne faa Midlerne dertil.

Det synes undertiden for vore ærede Modstandere lidt svært at forstaa den Forskel, vi gør mellem Magtanvendelse overfor de Angreb og de Krænkelser, som vi i det hele taget kan betyde noget overfor, og Tanken om at optage en virkelig Forsvarskamp, som man plejer at tale om. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har vistnok slet ikke gjort noget Forsøg paa at forstaa denne Forskel. Det ærede Medlem Hr. Pürschel viger ogsaa tilbage derfor, skønt jeg troede, at der egentlig ikke var nogen Opgave, som det ærede Medlem mente laa ud over den Skarpsindighed, han er i Besiddelse af; men det er jo muligt, at den Beskedenhed, der altid præger det ærede Medlem, i Dag er blevet yderligere forøget ved, at denne Beskedenhed af det ærede Medlems Partis Hovedorgan opfattes som forløren Overlegenhed.

Imidlertid, der var tidligere Tider, da ganske vist ikke det konservative Parti forstod dette, men da Partiet Venstre udmærket forstod det. Hvis det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kan huske tilbage før 1905, vil han huske en Tid, da alle de, der hørte til det daværende Venstrereformparti, forstod det. Det var udtrykt klart af den daværende Fører for dette Parti, den nuværende højt-ærede Kirkeminister, udtrykt med en saadan